

Машинистътъ свирна безнадеждно, присви очи и млъкна.

После отново се обърна.

— Е, колко часа, напримѣръ, работите, презъ деня?

Момъкътъ се усмихна:

— Часове ли? Ха, часове... Отъ нощъ — до нощъ. Почивка въ недѣля.

Той се обърна къмъ едно отъ децата:

— Другата недѣля, Дочо, ще ви водя да видите животнитѣ.

После обясни на машиниста:

— Това е вуйчово ми момче. Взехъ го, да спечели нѣщо че да му купятъ дрешки. Баща му отъ мене ще го иска.

Другия пакъ запита:

— Ами тия защо сж съ фесове?

— Тѣ сж турчета. Половината ни село е турско. Тѣ сж най-сиромаситѣ...

— Е, утре като се наспятъ ще ги водите да разглеждатъ Софията, а? — рече мжжътъ и се усмихна благо на децата.

Момъкътъ поклати глава:

— А-а, нѣма такова нѣщо! Утре — отъ гарата, право задъ Подуене, на тухларницата. Предприемача ни чака. Има да се правятъ бараки за ношуване... Почивка,